

عنوان مقاله:

مروری بر اکوفیزیولوژی درخت پده

محل انتشار:

اولین همایش ملی چالش های فراروی تکمیل زنجیره ای ارزش گیاهان دارویی و معطر (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهام ستوده قره باغ - کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

امین محمودیان - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی مرتع گروه مرتع و آبخیز دانشکده شیلات. دانشگاه گرگان

اسماعیل فیاض - کارشناسی مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

پده *Populus euphratica* گونه بومی منطقه آسیای مرکزی میباشد از جمله گونه های درختی است که در مناطق خشک و نیمه خشک در حاشیه رودخانه ها به صورت طبیعی رویش دارد. گونه های پده گسترش وسیعتری به ویژه به صورت بیشه زارهای طبیعی در کشورمان دارند دامنه بردباری اینگونه به EC گسترده بود به طوری که این گونه در خاک های شیرین حواشی رودخانه های آب شیرین، خاک های شور حواشی رودخانه های آب شور و در مناطقی با خاک شور انتشار دارد، چنانکه در مناطقی که درصد رس حتی بیشتر از ۵ تا ۱۵ درصد باشد، این گونه نشو ندارد. میزان بارندگی سالیانه در مناطق روشی آن از ۷۵ تا ۲۰۰ میلی متر در نوسان بوده و فصل خشک مناطق ۷ و ۸ ماه را می تواند تحمل کند. جوامع پدید با تشکیل جوامع اکولوژیکی پایدار در حواشی رودخانه نقشه مهمی را از نظر کنترل فرسایش کنار رودخانه ای ایفا می کنند. بررسی های به عمل آمده نشان میدهد این گونه توانایی زنده ماندن و رشد در مناطق ساحلی جلگه ای و حاشیه رودخانه های خشک و نیمه خشک کشور را که دارای آب های شیرین و شور هستند را دارد، و می تواند برای احیای این مناطق مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

پده، فرسایش کنار رودخانه ای، خاک شور، منطقه خشک و نیمه خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240367>

